

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. března 2011 v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Stutziga a soudců JUDr. Pavla Bendy a JUDr. Aleny Makovcové, **odvolání obžalovaných Z. V.**, nar. Xxx v xxx, **a P. V.**, nar. xxx v xxx, **a odvolání státní zástupkyně** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 podané v neprospěch těchto obžalovaných, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29.4.2010, sp. zn. 3 T 153/2008, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu u obžalovaného P. V.** Podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině pomocí k pokusu trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona k § 8 odst. 1 tr. zákona k § 250b odst. 1, 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb. se obžalovaný **P. V. odsuzuje** podle § 250b odst. 3 tr. zákona **k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona **se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 256 tr. řádu se **odvolání obžalovaného Z. V., státního zástupce** podané v neprospěch tohoto obžalovaného **a obžalovaného P. V. z a m í t a j í .**

O d ů v o d n ě n í :

Citovaným rozsudkem obvodního soudu byli obžalovaní J. M., J. Ž., Z. V. a P. V. uznáni vinnými, že dne 23. května 2008 v Praze 1, Senovážné náměstí 25, v pobočce České spořitelny, a.s. po předchozí společné domluvě, obž. J. M. podal žádost o poskytnutí úvěru ve výši 150.000,- Kč, ve které uvedl, že je zaměstnancem firmy G-Skanes Group, a.s., Praha 4, IČO: 25240137, a jeho čistý měsíční příjem činí 21.150,- Kč, což se však nezakládalo na pravdě, protože obž. J. M. v té době nikde nepracoval a jeho čistý měsíční příjem nedosahoval uvedené výše a spolu se žádostí předložil také potvrzení zaměstnavatele o výši příjmu a výplatní pásky, které mu vyplněné zajistil obž. P. V. a předal prostřednictvím obž. J. Ž. a obž. Z. V., avšak požadovaný úvěr mu poskytnut nebyl. Jednání obžalovaného J. M. bylo kvalifikováno jako pokus trestného činu úvěrového podvodu podle § 8 odst. 1 k § 250b odst. 1, 3 tr. zák. č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Jednání obžalovaných J. Ž., Z. V. a P. V. bylo kvalifikováno jako pomoc k pokusu trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 8 odst. 1 k § 250b odst. 1, 3 zák. č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Za tuto trestnou činnost byl odsouzen obžalovaný J. M. podle § 250b odst. 3 citovaného trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 citovaného tr. zákona se obžalovanému povolil podmíněný odklad výkonu trestu a zkušební doba se stanovila na 2 (dva) roky. Obžalovaný J. Ž. byl odsouzen podle § 250b odst. 3 citovaného trestního zákona s použitím § 35 odst. 2 citovaného tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 citovaného tr. zákona se obžalovanému povolil podmíněný odklad výkonu trestu a zkušební doba se stanovila na 2 (dva) roky. Podle § 35 odst. 2 citovaného tr. zákona se zároveň zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 5 T 67/2008 ze dne 23. června 2008, právní moc 30. července 2008, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Obžalovaný Z. V. byl odsouzen podle § 250b odst. 3 citovaného trestního zákona s použitím § 35 odst. 2 citovaného trestního zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 (čtrnácti) měsíců. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 citovaného tr. zákona se obžalovanému povolil podmíněný odklad výkonu trestu a zkušební doba se stanovila na 5 (pět) let. Podle § 59 odst. 2 citovaného tr. zákona obžalovanému uložil povinnost během zkušební doby podle svých sil a možností uhradit vzniklou škodu. Podle § 35 odst. 2 citovaného tr. zákona se zároveň zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního

soudu pro Prahu 4, sp. zn. 52 T 81/2008 ze dne 18. července 2008, právní moc 1. srpna 2008, jakož i všechna další rozhodnutí obsahově na tento výrok navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Obžalovaný P. V. byl odsouzen podle § 250b odst. 3 citovaného tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 citovaného tr. zákona se obžalovanému povolil podmíněný odklad výkonu trestu a zkušební doba se stanovila na 3 (tři) roky.

Státní zástupkyně podala odvolání v zákonné lhůtě proti výroku o trestu v neprospěch obžalovaných Z. V. a P. V.. S přihlédnutím k osobám obou obžalovaných a k jejich předchozím odsouzením se státní zástupkyni jeví uložené tresty jako nepřiměřeně mírné. Obžalovaný Z. V. byl v minulosti odsouzen v pěti případech, naposledy rozsudkem Okresního soudu Pelhřimov ze dne 27.3.2008, sp. zn. 2 T 33/2008, kdy mu byl pro pomoc k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) – 250b odst. 1 tr. zák. č. 140/1961 Sb. uložen trest odnětí svobody v trvání osm měsíců, výkon kterého byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 9.4.2009. Nyní žalovaného jednání se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro totožnou trestnou činnost. Obžalovaný P. V. byl v minulosti odsouzen v osmi případech, naposledy rozsudkem Okresního soudu Frýdek-Místek ze dne 19.6.2006, sp. zn. 80 T 63/2003, kdy pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák. č. 140/1961 Sb. mu byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let a 2.8.2007 byl z výkonu tohoto trestu podmíněně propuštěn a byla mu stanovena zkušební doba v trvání dvou let. Nyní žalovaného jednání se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen pro obdobnou trestnou činnost. Je zřejmé, že u obou obžalovaných předchozí odsouzení a uložené tresty se zcela minuly účinkem a je zřejmé, že ani nyní uložené tresty výchovné podmíněné neplní svůj účel. Na základě shora uvedených skutečností státní zástupkyně navrhuje, aby Městský soud v Praze jako odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 3 odst. 4 tr. ř. uložil obžalovaným Z. V. a P. V. nepodmíněné tresty odnětí svobody u dolní hranice zákonem stanovené sazby, pro výkon kterých by byli zařazeni do věznice s ostrahou. U obžalovaného Z. V. jsou splněny zákonné podmínky pro uložení souhrnného trestu dle § 35 odst. 2 tr. zák. č. 140/1961 Sb..

Obžalovaný V. podal odvolání do výroku o vině i trestu. Soudu I. stupně vytýká, že správně nevyhodnotil skutková zjištění a namítá, že se soud nevypořádal se všemi pro rozhodnutí významnými okolnostmi. Obžalovaný poukazuje na zásadní nedostatek celého trestního řízení, kterým je skutečnost, že neměl možnost prostudovat spis, protože byl v době, kdy jeho obhájce byl vyzván policejním orgánem k prostudování spisu ve vazbě a nebyl z vazby k vyšetřovateli policie dopraven. Soud rozhodl o vině obžalovaného přesto, že nebylo jednoznačně prokázáno, že trestný čin, ze kterého byl obžalován, spáchal. Soud uvěřil výpovědi obžalovaného J. a M., který označil V. za jednoho z těch, kdo mu předal papíry, které pak J. M. předal v bance. J. M. přitom vypovídal zmateně a těžko uvěřit tomu, co říká, když se jedná o člověka, který užívá metadon v poměrně vysokých dávkách, metadon je přitom schopen ovlivnit jeho paměť, způsob jeho výpovědi i nesoudnost při určování údajných kompliců. Soud naopak nepřihlédl k výpovědi obžalovaného J. Ž., který jednoznačně uvedl, že potvrzení pro poskytnutí půjčky předal M. pouze on, obžalovaný V. šel pouze s ním a nevěděl nic o dané věci. Soud pak nepřihlédl ani k výpovědi svědkyně N. P., která ve své výpovědi uvedla, že V. nezná, což potvrzuje výpověď odvolatele, že neměl s věcí nic společného. K těmto skutečnostem měl soud přihlídnout při svém rozhodování o vině a trestu, to se však nestalo. Soud I. stupně měl v pochybnostech rozhodovat podle zásady in dubio pro reo a obžalovaného zprostit obžaloby v plném rozsahu. Pokud jde o výrok o trestu, obžalovaný poukazuje na skutečnost, že v současné době žije spořádaným životem, a svoji minulost považuje za překonané pochybení s tím, že do budoucna nehodlá v žádné trestné činnosti pokračovat. Obžalovaný v písemném podání navrhl doplnit dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, kdy znalec by zjistil, zda písmo na dokladech, které byly předány bance je obžalovaného V.. Navrhuje proto, aby byl obžaloby zproštěn.

Pokud jde o obžalovaného P. V., neodpovídá podle zvukového záznamu vyjádření obžalovaného po vyhlášení napadeného rozsudku písemnému záznamu, že se výslovně vzdal odvolání a to i za osoby oprávněné. Vzhledem k tomu, že se po vyhlášení rozsudku vyjádřil neurčitě k oprávněnému prostředku, je nutno považovat odvolání obžalovaného V. za podané v zákonné lhůtě. Obžalovaný V. ve svém odvolání, které směřuje do výroku o vině i trestu poukazuje na skutečnost, že v rozporu se zákonem nebyl obeslán a ani se nemohl zúčastnit soudního řízení

právní zástupce obžalovaného, nebylo tedy zaručeno jeho zákonné právo – právo na rovný proces. Obžalovaný se nemohl zúčastnit hlavního líčení, klást dotazy a vyjadřovat se k výpovědím spoluobžalovaných a k závěrům vyšetřování policie. Nebyl seznámen se spisem, nemohl jej prostudovat, pořizovat si výpisky a navrhnout důkazy. Nebyl také brán na zřetel zdravotní stav obžalovaného, který je invalidní po těžké mozkové příhodě, a proto má snížené a ztížené vnímání a vyjadřování.

Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1, 4 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, které se obžalovaných Z. V. a P. V. týkají. Zároveň přezkoumal i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo. Odvolací soud v rámci přezkumného řízení nezjistil procesní pochybení, která by měla za následek zrušení napadeného rozsudku. K námitkám obžalovaného V., že nebyl zastoupen obhájcem je nutno uvést, že v případě obžalovaného V. nešlo o nutnou obhajobu a sám obžalovaný si také žádného obhájce nezvolil. Nedůvodná je i námitka obžalovaných V. a V., že neměli možnost se seznámit se spisem. Pokud by obžalovaný nebo obhájce obžalovaného V. požádal soud I. stupně o prostudování spisu, jistě by jim byl spis poskytnut, i odvolací soud upozornil oba obžalované na možnost kdykoliv prostudovat spis u odvolacího soudu, oba obžalovaní i obhájce obžalovaného V. měli k prostudování spisu dostatek času, možnost si prostudovat spis využil pouze obhájce obžalovaného V. a obžalovaný V., zatímco obžalovaný V. neprojevil žádný zájem o studium spisu a nakonec neprojevil ani hlubší zájem o probíhající odvolací řízení. Pokud jde o důkazní řízení před soudem I. stupně, neshledal odvolací soud žádných pochybení. Odvolací soud nepovažuje za nutné doplňovat dokazování přibráním znalce z oboru písmoznalectví, je totiž lhostejné, kdo doklady předané bance vyplnil, rozhodující je, že tyto padělané doklady byly obžalovanými sehnány a odevzdány obžalovanému M.. Obžalovaní V. i V. byli usvědčeni výpovědí spoluobžalovaných J. M. a J. Ž., J. M. u hlavního líčení označil jako muže, který mu předal vyplněné doklady obžalovaného V., při hlavním líčení také na obžalovaného V. ukázal rukou. Obžalovaný Ž. usvědčil obžalovaného V. z toho, že sehnal M. nepravá potvrzení o zaměstnání a výši příjmů. Nelze rovněž přehlédnout, že obžalovaný V. měl již v minulosti zkušenosti s úvěrovým podvodem a obžalovaný V. byl odsouzen pětkrát pro podvody. O vině obžalovaných V. a V. nelze mít pochybností, právní kvalifikace jednání obou obžalovaných je v souladu se zákonem.

Pokud jde o odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných V. a V., shledal odvolací soud důvodným odvolání státní zástupkyně do výroku o trestu pouze u obžalovaného V.. Obžalovanému P.u V. byl již v minulosti šestkrát uložen nepodmíněný trest odnětí svobody a to většinou za trestné činy podvodu, z posledního výkonu trestu odnětí svobody, vrátil se obžalovaný 2.8.2007 a nedlouho poté se dopustil souzeného jednání. K námitce obžalovaného V. o špatném zdravotním stavu v důsledku mozkové mrtvice je nutno uvést, že velmi závažná podvodná jednání, pro které byl v minulosti tento obžalovaný odsouzen páchal právě v době po mozkové mrtvici, zdravotní stav obžalovaného tedy nebránil ani v souzené věci k jejímu spáchání. Vzhledem k bohaté trestní minulosti obžalovaného je trest odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu, který byl obžalovanému V. uložen naprosto nepřiměřený možnostem nápravy tohoto obžalovaného, proto odvolací soud napadený rozsudek zrušil u obžalovaného V. ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině uložil tomuto obžalovanému trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, pro jehož výkon zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou.

Pokud jde o obžalovaného Z. V., jeho trestní minulost není tak závažná jako u obžalovaného V., v roce 2000 byl odsouzen pro dopravní nehodu, v roce 2001 pro krádež k trestu obecně prospěšných prací, dále byl obžalovanému uložen podmíněný trest odnětí svobody v roce 2008, pro který se na obžalovaného hledí, jakoby odsouzen nebyl, odsouzení obžalovaného před rokem 2000 jsou velmi starého data. Pokud jde o poslední odsouzení obžalovaného k podmíněnému trestu odnětí svobody, byl k němu uložen napadeným rozsudkem souhrnný trest. Souhrnný trest odnětí svobody, který byl obžalovanému V. uložen napadeným rozsudkem je nutno považovat za přiměřený.

Pokud jde o odvolání obžalovaného V. a V. a odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného V., byla tato odvolání Městským soudem v Praze zamítnuta jako nedůvodná.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e trestního řádu). O dovolání rozhoduje nejvyšší soud (§ 265c trestního řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (265d odst. 1 trestního řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 trestního řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 7. března 2011

JUDr. Petr Stutzig, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: M.J.